

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Hvordan man forbedrer timelig selvhjulpenhed

Ældste Charles Christopher, Storbritannien

Områdehalvfjerdser

Storbritannien starter det nye skatteår den 6. april. Som pensioneret finansiel konsulent har datoen mere end en åndelig betydning. Jeg husker de nødvendige forberedelser for at minimere en kundes skatteforpligtelser og at sørge for, at deres sager var i orden til det nye skatteår. Det var en løbende proces, der varede hele året, og som krævede en samlet indsats – forberedelse.

På samme måde kræver timelig selvhjulpenhed forberedelse og er ikke et engangsforetagende. Hvis bare vi kunne træne hårdt en dag om året og så glemme alt om det indtil næste år!

Det kan ikke være sådan! Timelig selvhjulpenhed, evnen til at tage vare på os selv, vores familie og andre er et livslangt arbejde. Det kræver hårdt arbejde, bøn, studium og meditation. Det kræver løsninger, og måske mest af alt tro og selvkontrol.

I denne artikel vil jeg drøfte personlige finanser, som er et aspekt af timelig selvhjulpenhed.

Vi er blevet fortalt: »Hvis I er beredte, skal I ikke frygte.«¹ Tro kommer af at lytte til vore ledere og stole på deres inspirerede vurderinger. Deres råd er for eksempel, at undgå gæld (eller komme ud af gæld hurtigt)

ved at leve indenfor vore midler, betale tiende og fasteoffer, så Herren kan åbne himlens vinduer for os.²

Jeg har rådgivet mange medlemmer med økonomiske problemer. Det er lidt ligesom at begynde en slankekur. Folk lægger stærkt ud, men opgiver så hurtigt, at de ikke har givet det en chance. Få har anvendt principperne, de har lært, længe nok til at lade dem virke. »Du har kundgjort os hårde ord, mere end vi er i stand til at bære.«³

En kunde, som var en mindre virksomhed, klarede sig godt, men direktøren købte en BMW til 70.000£ mod mit råd. Hans nabo havde trods alt en! Jeg fortalte ham, at han hurtigt ville tage bilen for givet og ville være meget fattigere på grund af det. Han ringede kort tid efter til mig.

»Du havde ret Chris«, sagde han til mig, »det var kun en klump metal, og nu kan vi ikke betale vores gæld denne måned.«

Virksomheden gik ned, og tragedien var, at det ikke havde behøvet at ske.

Vi forsøger at opretholde et image ved at købe med andres opfattelse af os i tankerne! Jeg kalder det »at købe for andre«. Stolthed, egoisme, kald det, hvad I vil, kan have tragiske konsekvenser.

Som modsætning til den ovennævnte historie står »nærlige Nick« fra Portugal, som kom til England for at finde arbejde. Han var i tyverne og var gift. Jeg sikrede hans første lån. Han arbejdede hårdt, men andre anså ham for at være et menneske, der ikke var gavmild, kort sagt nærlig. Han tog aldrig sin hustru med ud eller tog på ferie og købte heller ikke gaver. Han arbejdede og arbejdede og arbejdede.

Indenfor nogle få år havde han tilbagebetalt sit huslån og sparet nok penge op til at kunne tage tilbage til Portugal, bygge et hus til familien og to lejligheder, som han fremlejede. Sidst jeg hørte, startede Nick en ny virksomhed. »Nærlige Nick« var ikke nærlig! Han havde en vision, han satte mål og ofrede for sin families sikkerhed. Han købte kun det nødvendige, hans ønsker måtte vente.

Hvad med os? Køber vi »for andre«? Eller er vi tålmodige nok til at vente, så vi ikke kommer i gæld, bortset fra til det nødvendige – muligvis uddannelse, et hus og en beskeden bil – og selv der, betaler vi dem hurtigt af. Vi bør betale vores tiende og fasteoffer. Jeg bærer vidnesbyrd for jer om, at Herrens velsignelser er virkelige, og vi vil få fremgang, hvis vi er lydige. Jeg ved dette af personlig erfaring.

Ældste
Charles Christopher,

Hvis vi har en fod i verden af materielle ting, som vi ikke har råd til, så lad os hurtigt træde tilbage. Lån skal være til de nødvendigheder nævnt, selv hvis jeres sofa godt kunne trænge til at blive udskiftet! Beslut jer for, hvad I vil, sæt mål og

læg planer for at opnå jeres ønsker ved at lægge et budget. Bed og arbejd for det. Det er ingredienserne for succes! ■

NOTER:

1. L&P 38:30.
2. Mal 3:10.
3. 1 Ne 16:1

mindre end 57 deltagere på den første tur, og vi blev alle vidne til, hvorledes Herren åbnede tilsyneladende lukkede døre, og vi fik virkelig mange vidnesbyrd om, at hvis vi går i tro, vil han bane vejen for os. Turene bygger på principperne i den forenede orden, med et særligt fokus på en økonomisk hjælpende hånd til børnefamilierne, omsorg for den enkelte, og hjælp til de søskende, der har særlige fysiske eller psykiske udfordringer. Alle børn under 12 år deltager gratis, de unge mellem 12-18 betaler kun et symbolsk beløb, mens alle voksne betaler samme beløb, uanset om man bor på Gæstehjemmet eller på skolen/spejderborgen, og betalingen er inkl. transport.

Succesen fortsatte i 2016, hvor ikke mindre end 66 deltog og nød samværet og glæden ved at tjene i templet og blive berørt af den vidunderlige ånd, der hersker i og omkring templet. Med

NYHEDER

Aalborg Menighed fylder templet til bristepunktet d. 25.-27. maj 2017

Preben Klitgaard, Aalborg Menighed

I januar 2015 følte biskoprådet i Aalborg Menighed sig inspireret til fremadrettet at samle menigheden omkring årlige tempelture for *hele familien*. Der blev nedsat en komite og en ny æra i menighedens historie

begyndte med TempelTuren 2015 – med kælenavnet TT15.

TT15 blev en fantastisk succes, fordi menigheden var lydlig mod biskoprådets opfordring til at prioritere deltagelse i turen meget højt. Der var ikke

Aalborg Menighed samlet foran templet

så mange deltagere kunne vi slutte vores tur med vores helt egen begavelsessession, lørdag eftermiddag, *kun for Aalborg Menighed*.

Det var en meget speciel oplevelse at se begavelsesrummet fyldt udelukkende med søskende og trofaste tempeltjenere fra ens egen menighed.

Der er forskellige aktiviteter for de unge, når de ikke gør dåb, og primarybørnene bliver passet i dagtimerne, så forældrene kan være i templet mest muligt. Lørdag formiddag er der tradition for, at børnene »besøger« templet. De bliver vist rundt på tempelgrunden i deres fineste tøj, og til sidst inviterer tempelpræsidenten dem inden for i garderoben, hvor de hører lidt om templet og mærker ånden i templet.

På TT16 turen blev der taget billeder af børnene, mens de rørte ved templet, og der blev også taget smukke familie billeder af fotograf Vandy Frost foran templet samt et dejligt menighedsbillede.

Det var en inspireret beslutning der blev taget i 2015. Antallet af medlemmer med gyldig tempelanbefaling er steget, sammenholdet i menigheden er styrket, og slægtsforskningen er kommet i fokus i flere familier. Vi elsker vores menigheds TempelTure, og den søndag i slutningen af november, hvor der blev åbnet for tilmeldingerne til tempelturen TT17, havde 56 tilmeldt sig inden dagen var omme, og i skrivende stund (dec. 2016) er der tilmeldt 72, og flere er på vej.

Herren er virkelig med i dette arbejde. Vi har set mirakler ske, og

problemer, der så fuldstændig uløselige ud, forsvinder som dug for solen. Den indbyrdes kærlighed og omsorg, menighedens søskende udviser for hinanden på turene, er meget rørende, og det afsluttende vidnesbyrds møde beviser værdien af turene. Det er virkelig inspirerende at opleve, hvorledes den herlige ånd, der hersker i og omkring templet, har berørt alle lige fra alderspræsidenten Jørgen Wedege på 91 til menighedens mange unge og primarybørn, der frejdigt bærer deres vidnesbyrd om templet.

Lille 4-årige Rebecca udtrykte det på denne måde, da hendes mor efter tempelturen spurgte: »Hvad synes du var det bedste på TempelTuren?« Hendes mor var sikker på, at hun ville nævne den sjove festaften på skolen, hvor hun havde danset med de store piger, og grinet og moret sig rigtig meget, men Rebecca sagde: »Det var, da jeg var inde i templet!« Hvorfor var det, det bedste?

»Der var så rart.«

»Lad de små børn komme til mig, dem må I ikke hindre.« TempelTurene i Aalborg Menighed styrker *hele familien*. ■

Gallafest i Aarhus Stav

Dorthe Holm Larsen, Midtjyllands Gren

Lørdag den 8. oktober 2016
Lafholdte Aarhus Stav en stor Gallafest på Hotel Pejsegården i Brædstrup. En fest for alle medlemmer over 18 år.

Stor tilslutning om Gallafest

Det var 112 festklædte og glade medlemmer, der satte hinanden i stævne denne lørdag. Ikke siden de gode »Guld og Grøn«-dage, har der været indbudt

DORTHE HOLM LARSEN, MIDTJYLLAND GREN

til en rigtig gallafest i Aarhus Stav, så det var dejligt, at vi igen kunne mødes og hygge sammen i festligt lag.

Vi begyndte med en dejlig middag! En skøn fornemmelse af at kunne sætte sig til et veldækket bord, hvor vi ikke selv havde knoklet med at pynte op og lave mad, og for den sags skyld heller ikke skulle vaske op bagefter.

Underholdning i topklasse

Under middagen var der forskellige festlige indslag, så som fællessange, der var lavet til lejligheden af forskellige medlemmer.

Vores stavspræsidentskab havde lavet et såkaldt »gruppeinterview« som underholdning, og det skabte stor latter og morskab.

Snakken gik lystigt rundt omkring ved de forskellige borde. Det var rart at have tid til at sludre med hinanden, og bare HYGGE!

Dans med levende musik

Efter middagen blev der spiller op til dans af bandet »Hit it Live«.

Thomas Bornemann fra Fredericia spiller i bandet i sin fritid, og de var hyret til lejligheden.

Dansegulvet var fyldt op fra start til slut, og stemningen var helt i top. Der var pardans, gruppetans og ind i mellem fællessang sammen med bandet. En helt igennem forrygende aften.

Lad os håbe, at dette kunne blive starten på en ny tradition – så Aarhus Stav kunne have en tilbagevendende Gallafest hvert år! Tak til arrangørerne for et godt initiativ. ■

Julefest i Slagelse

Finn Lykkegaard, redaktør

Nogle gange bli'r man hurtigt enige

Allerede ved det første menighedsrådsmøde efter sommeren blev rådet efter forslag fra 2 brødre enige om, at ikke alene var en hyttetur for drengene på plads, men også en julefest for menigheden skulle der til. Og datoen den 10. december blev også enstemmigt valgt og ligeledes en skitse for »hvem gør hvad«.

Skal-skal ikke

Der var også hurtigt enighed om, at vi ville invitere Nykøbing F. Gren til at være med ligesom sidste år, hvor det var så hyggeligt, men efter flere konsultationer i løbet af efteråret valgt Nykøbing at takke nej og i stedet lave deres egen fest.

Forberedelserne

Da det er vanskeligt at forberede en julefest til et ukendt antal personer, blev menighedens medlemmer bedt om at tilmelde sig og angive, om de kom med børn eller blot skulle spise. Der var naturligvis en tilmeldingsfrist, men som bekendt kommer der altid nogle efter. Vi var omkring 75 tilmeldte, da fristen udløb, men i løbet af ugen nåede vi op på 92, tja.

UM bagte småkager (med dej fremstillet af menighedens helt egen rigtige bager, ja ja), Primary ordnede juletræ og godteposer, hvorummet stod for

Den fyldte sal med spændte gæster

opdækning med mere samt havde ansvar for underholdning og nogle af de lidt ældre stod for maden.

Juletræ og julemand

Efter lidt forvirring omkring begyndelsestidspunktet kom vi i gang. Primary indledt med en aktivitet, hvor alle børnene blev sat i sving med at fabrikere ekstra pynt, alt imens julemanden forberedte sin entre og køkkenet sydede af travlhed.

Endelig kom han – julemanden – hidkaldt af børnenes insisterende kalden. Med sin gavesæk på ryggen gjorde han sin entre, hvorefter han legede med børnene, medens maden blev færdiggjort. Fra sin sæk fremdrog han gaver til alle børnene, hvoraf dog nogle nok gerne havde set mere kostbare gaver – ak ja.

Men der var fart på.

Og så var der mad

Da julemanden blev træt – og det gør de sådan nogle – blev maden båret ind. Naturligvis flæskesteg, rødkål, hvide og brune kartofler, sovs og agurkesalat – alt i rigelige mængder. Og der blev spist. Efter spisning var der lidt underholdning, der blandt andet indeholdt en alternativ, men smuk og velfremført udgave af juleevangeliet ved brødrene Grand Hansen efterfulgt af lidt fælles julesang.

Så kom desserten og det var naturligvis ris a la mande. Hele 2 babybadekar fyldte var der produceret i dagens anledning. Der var kun 3 hele mandler og dermed 3 mandelgaver. Kun de to blev fundet.

Flot oprydning

Da det hele var overstået var der naturligvis opvask og oprydning, og det må siges, at søskende generelt var meget hjælpsomme, så ingen skulle stå langt ud på aftenen, dejligt.

En rigtig hyggelig aften og nå ja, vi blev ikke 92, men dog 89, ca. 50% flere end til nadvermøderne?

Og ikke uvæsentligt, der var så meget mad, at søskende dagen efter, hvor vi skulle have spist risengrød i forbindelse med visningen af julebudskabet, i stedet kunne spise rigelige rester fra dagen før.

Synd der er så længe til jul, men vi finder nok på noget andet.

Tak til alle de, der gav en hånd med. ■

Missionærjulekoncerter 2016

Finn Lykkegaard, redaktør

En succes bør gentages

I december 2015 turnerede en gruppe missionærer rundt i missionen og afholdt i løbet af nogle uger en række koncerter til stor glæde for deltagere. Så hvorfor ikke gentage succesen i 2016, har præsident O'Bryant uden tvivl tænkt.

Mange talentfulde missionærer

Vi er i Danmark så velsignede at have mange dygtige missionærer, men også at der blandt dem er mange utroligt talentfulde rent musikalsk. Så for at skabe en bedre balance mellem musik og almindelig

missionering, besluttede præsident O'Bryant sig for, at der ikke skulle holdes så mange koncerter – der er en belastning for kammeratskabernes normale indsats – men kun 3, der så til gengæld skulle være helt i top.

3 velbesøgte koncerter

Medio december blev der således afholdt koncert i hhv. København, Odense og Aarhus. Alle steder var koncerterne besøgt af et veloplagt publikum, der blev vidne til talenternes udfoldelse med stor fryd.

Her følger et referat fra koncerten i Aarhus. ■

Julekoncert i Århus kirkebygning

Kirsten Bokhonko, Aarhus Menighed

Lørdag den 17. december 2016 blev der afholdt en julekoncert i kirkebygningen. Det var 18 missionærer – ni søstre og ni ældster, som var samlet fra forskellige steder i missionen.

Julesange med opfordring

Efter indledning med bøn ved bror Flemming Trap begyndte de unge med en god times meget varieret program. Det var sange lige fra »Jingle Bells! – O Holy Night – Stille nat, hellige nat« – og mange flere. Nogle

sange blev sunget som solo – andre som duetter og nogle gange var det hele koret, der stemte i med en sang. Programmet var delt op i blokke på 3 sange, og disse blev forud kommenteret af de unge sangere med en opfordring til at følge julens ånd på udvalgte felter.

Missionærer i surround

Der var også solonumre på orgel og klaver – ja, en trompet og guitar blandede sig også til stor glæde for de ca.

100 tilhørere, som fyldte hele kirkesalen. Da der til slut gik IMAX i programmet, oplevede vi alle Surround Sound, da missionærerne omringede forsamlingen og sang »In Dulci Jubilo«.

Koncert som missionærredskab

Efter endt koncert blandede missionærerne sig med tilhørerne og talte med dem – og takkede alle, fordi de var kommet for at overvære koncerten.

Vi siger også tak for en dejlig aften. Skønt at missionærerne vil glæde os med deres talenter.

Stavspræsident Steen Kreiberg afsluttede aftenen med bøn. Herefter var der en forfriskning serveret af missionærerne for de tilstedeværende, som kom fra Randers, Horsens, Midtjylland og selvfølgelig Aarhus. ■

KIRSTEN BOKHONKO, AARHUS MENIGHED

▲ De velsyngende missionærer

▼ Mange forventningsfulde tilhørere

KIRSTEN BOKHONKO, AARHUS MENIGHED

FOR DE YNGRE: MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

Mit yndlingsskriftsted

Bror Daniel Olsen, Frederiksberg Menighed

Mit yndlingsskriftsted findes i Lære og Pagter afsnit 78 vers 18:

»I kan ikke bære alt nu; vær alligevel ved godt mod, for jeg vil lede jer frem.

Riget er jeres, og dets velsignelser er jeres, og evighedens rigdomme er jeres.»

Jeg kan godt lide dette skriftsted, fordi det styrker min tro på, at mit liv er i Herrens hænder, og at han leder mig dag for dag. Herren ønsker, at velsigne

os med åndelige og personlige rigdomme, som vil vare for evigt. Kun ved at efterleve evangeliet og holde vores pagter, kan vi nå vores fulde potentiale som sønner og døtre af Gud og arve alt det, som han besidder og længes efter at dele med os. ■

**Bror Daniel Olsen,
Frederiksberg Menighed**

MARLENE OLSEN, REDAKTØR

Den velpakkede rygsæk optager ikke meget plads

MARIANNE DONATI, ESBJERG MENIGHED

FORRÅDSTIP

72-timers taske

Marianne Donati, Esbjerg Menighed

Ting tager tid

Det tog mig ca. 1,5 år at bygge min egen 72-timers taske. Jeg havde et bord i kælderens, hvor tingene lige så stille blev sat ned på, og det var en dejlig proces.

Overvejelser

Her er et par trick, mens du bygger din taske:

- Vælg et fokusområde – f.eks. overlevelse i en skov eller evakuering på skole
- Byg efter DINE behov
- Skriv de større ting på ønskelisten til jul/fødselsdag
- Tænk på vægten – den bliver hurtig tung
- Husk ID og penge

Tænk videre

Et par trick, når du har bygget:

Lav en »inventarliste« og placer den i rygsækken, så undgår du unødigt at skulle rode den igennem.

Tjek den igen – hvert år for holdbarheden på mad, medicin samt tøjstørrelser!

Placerer den nemt tilgængelig i huset i forbindelse med en udgang.

Udvælg et tilflugtssted og del det med dine kære.

Prøv tasken af i 72 timer, og saml erfaringer.

Når den er færdig

Det har været det hele værd, og jeg føler mig på en eller anden måde

dejlig tryk ved at have den stående i baggangen – og så giver den også et par missionæroplevelser en gang imellem – eller dårlig samvittighed til medlemmerne.

For mig er

dette også et princip om lydighed – Husk Noa byggede arken, inden vandet kom.

Jeg mangler at prøve min rygsæk af, men udsigten til at leve 3 dage på ris og makrel til morgenmad samt søvand uden en hovedpude har jeg ikke overvundet endnu.

(Man kan kontakte redaktionen, hvis man ønsker en liste over søster Donatis indhold i hendes 72 timers taske) ■

HJÆLPENDE HÆNDER

Indsamlingsprojekt i Slagelse Menighed, december 2016.

Hanne Larsen, informationsmedarbejder, Slagelse Menighed.

Et budskab, der gjorde indtryk

Ved aprilkonferencen 2016 sagde Hjælpeforeningens hovedpræsident, søster Linda K. Burton:

»Det er vores håb, at I i bøn vil beslutte, hvad I kan gøre – i overensstemmelse med jeres tid og omstændigheder – for at hjælpe

de flygtninge, der bor i jeres nabolag og lokalsamfund. Det er en mulighed for på egen hånd, i familien og gennem en organisation at tilbyde venskab, at være mentor og udføre anden kristuslignende tjeneste.«

Da vinterkulden nærmede sig tog Slagelse Menighed søster Burtons

opfordring op og kontaktede det lokale Røde Kors flygtningecenter i Korsør for at høre, om der var behov for indsamling af vintertøj og fodtøj.

Centret

200 mennesker opholder sig på centeret, udelukkende familier med børn. Mange går rundt i sommertøj og med bare fødder i sandaler. Der er en atmosfære af venten, en venten på at få vished om, hvordan familiens videre skæbne vil blive.

**De mange
indsamlede
genstande**

**Så er
tingene
klar til
aflevering**

Børnene går i dansk skole og får mulighed for at skabe relationer til danske børn. Men de voksne venter bare på, at deres sag bliver afgjort.

Familierne kommer fra flere forskellige nationer med forskellig baggrund og kultur, forskellige sprog og forskellige religioner. De får et ugentligt beløb, som de selv administrerer, blandt andet laver de selv mad. De bor på centeret mange måneder, mens deres sag behandles.

Arbejdet gik i gang

Efter at have besøgt centeret og fået centerlederens glade »ja tak« til en indsamling, blev menigheden involveret i projektet, og lokalsamfundet blev inviteret med.

Fortrykte invitationer blev delt ud til de medlemmer, der ønskede at give venner og naboer mulighed for også at række ud til flygtningene.

Fra flere sider i lokalsamfundet blev der udtrykt glæde for at have fået mulighed for at være med. »Et godt initiativ fra kirken,« blev der sagt.

Resultatet

I løbet af de 10 dage indsamlingen fandt sted, voksede indsamlingsbunkerne gradvis.

Tirsdag den 14. december var alt sorteret, pakket og parat til aflevering.

Da vi med en meget fyldt bil og trailer kørte op foran Røde Kors centeret, stod der flere for at tage imod og hjælpe til med at slæbe ind. Vi oplevede en stor glæde og taknemmelighed både fra flygtningene og fra personalet på centeret. Ikke kun en taknemmelighed for de fysiske ting, varmt tøj, fodtøj, dyner, sengetøj, tæpper og legetøj, men også for den venlige gestus indsamlingen var et udtryk for.

Dejligt at kunne hjælpe

Det var en stor glæde at deltage i projektet. En glæde at kunne række ud til mennesker i nød og vise dem lidt venlighed og være med til at afhjælpe nogle af deres behov.

En glæde var det også, at præsentere Kirkens navn i forbindelse med tjenesteprojektet, at kunne invitere

naboer og venner med til at tjene sammen med menigheden og en glæde at tjene i fællesskab med både søskende i menigheden og naboer og venner. ■

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-700 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotografier afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard.

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■